

2.พระราชดำริ พระราชกระแส พระราชวินิจฉัย เบื้องต้นในการดำเนินงาน อพ.สธ.

เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2535 สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีพระราชดำริกับ นายแก้วขวัญ วัชโรทัย เลขาธิการพระราชวัง และผู้อำนวยการโครงการส่วนพระองค์ฯ สวนจิตรลดา ให้ดำเนินการอนุรักษ์พืชพรรณของประเทศ และดำเนินการเป็นธนาคารพืชพรรณ โดยมอบให้โครงการส่วนพระองค์ฯ ฝ่ายวิชาการเป็นผู้ดำเนินการ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้นายแก้วขวัญ วัชโรทัย เป็นผู้อำนวยการ อพ.สธ.และประธานคณะกรรมการ อพ.สธ.

อพ.สธ. จึงดำเนินงานสนองพระราชดำริตามแนวทางพระราชดำริ พระราชกระแส พระราชวินิจฉัย และตามกรอบแผนแม่บทที่วางไว้

หมายเหตุ มีพระราชดำริ พระราชกระแส พระราชวินิจฉัย เพิ่มเติมในภาคผนวก (หน้าที่ 200)

พระราชทานแนวทางการดำเนินงาน

การปกป้องพันธุ์กรรมพืช

- 1) มีพระราชปรารภถึงการเสด็จพระราชดำเนินผ่านไปทางจังหวัดนนทบุรี ทอดพระเนตรเห็นพันธุ์ไม้เก่า ๆ อยู่มาก เช่น ทุเรียนบางพันธุ์ อาจยังคงมีลักษณะดีอยู่ แต่สวนเหล่านี้จะเปลี่ยนสภาพไป จึงทรงหวังว่าพันธุ์ไม้เหล่านี้จะหมดไป
- 2) ทรงให้สำรวจขึ้นทะเบียนรหัสต้นพืชที่ขึ้นอยู่เดิมในศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และให้วัดพิกัดตำแหน่งของพืชต่างๆที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้
- 3) ทรงให้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ ดำเนินการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชที่เกาะลวะะ จังหวัดพังงา
- 4) ทรงให้อุรักษ์ต้นหว้าใหญ่ในบริเวณวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน ซึ่งเข้าใจว่าเป็นต้นหว้าที่ขึ้นอยู่ที่นั่นก่อนก่อสร้างวัง

การสำรวจเก็บรวบรวมพันธุกรรมพืช

- 1) ตามเกาะต่างๆมีพืชพรรณอยู่มาก แต่ยังไม่เห็นผู้สนใจเท่าไร จึงน่าจะมีการสำรวจพืชพรรณตามเกาะด้วย
- 2) ทรงให้รวบรวมพันธุกรรมหลายชนิด
- 3) มีรับสั่งให้ดำเนินการศึกษาทรัพยากรบนเกาะเสม็ดและเกาะช้างเคียงโดยให้ดำเนินการตั้งแต่ยอดเขาจนถึงใต้ทะเล

การปลูกรักษาพันธุ์กรรมพืช

- 1) พระราชทานแนวทางอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช โดยควรรักษาพันธุ์ที่ไม่ใช่พืชเศรษฐกิจไว้ด้วย
- 2) สร้างธนาคารพืชพรรณสำหรับเก็บรักษาพันธุ์กรรมพืชที่เป็นเมล็ดและเนื้อเยื่อ
- 3) ทรงให้มีการปลูกรักษาพันธุ์กรรมพืชไว้ในศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิภพทอองอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดนราธิวาส

การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พันธุ์กรรมพืช

1) เมืองไทยมีสภาพภูมิประเทศภูมิศาสตร์อย่างไร และก็ได้ศึกษาเรื่องต้นไม้ต่าง ๆ ก็ยังเห็นว่ายังมีหน่วยงานทั้งหน่วยงานของรัฐและของเอกชน ทั้งเป็นหน่วยงานราชการ เช่น กรมป่าไม้ กรมวิชาการเกษตร และสถาบันการศึกษาที่ทำงานเกี่ยวกับเรื่องของพืชเหตุผลที่ศึกษาพืชพรรณเพราะถือว่าง่ายกว่าการศึกษาอย่างอื่น ศึกษาว่าพืชกี่ชนิด ทั้งเรื่องชื่อของพืชชนิดต่าง ๆ เรื่องงานอนุรักษ์ก็ศึกษากันหลายแห่งจึงน่าจะมีการรวบรวมว่าแต่ละสถาบันนั้นได้ทำงานในส่วนของตนอย่างไร ตัวอย่างเช่น พืช ก็ได้ศึกษาในส่วนที่แต่ละแห่งได้รวบรวมนั้นชื่อต่างหรือซ้ำกันอย่างไร เพื่อที่จะได้รวมกันว่าประเทศเรามีอะไรบ้าง

2) ศึกษาคุณค่าทางอาหารของผักพื้นเมืองเหล่านั้นมีอะไรบ้างและได้มีการวิเคราะห์พิษภัยของพืชเหล่านั้นไว้ด้วย เดิมเท่าที่คิดก็ยอมรับว่าไม่ได้คิดเรื่องพิษภัย จากการศึกษาของนักวิชาการก็ได้ทราบว่ายังมีพืชพื้นบ้านบางอย่างที่รับประทานกันอยู่ซึ่งมีพิษบ้าง ถ้าบริโภคกันในส่วนที่เป็นท้องถิ่นก็อาจไม่เป็นพิษภัยมาก การส่งเสริมเป็นโครงการขึ้นมาแล้ว ก็จะมีการขยายพันธุ์เป็นจำนวนมากและก็รับประทานอย่างนี้ซ้ำๆ ซากๆ ซึ่งจะมีอันตรายต่อร่างกายเป็นอย่างยิ่ง และพืชนี้จะเป็นประโยชน์ในเชิงธุรกิจได้อีก ถ้าทราบสรรพคุณและนำมาใช้ในส่วนที่ขยายพันธุ์แล้วไม่ใช่อันตราย การขยายพันธุ์จะเป็นการช่วยในเรื่องของการส่งเสริมอาชีพให้แก่ราษฎรเพิ่มขึ้น แต่ต้องไม่ละเลยในเรื่องของวิชาการ

ศูนย์ข้อมูลพันธุ์กรรมพืช

- 1) ทรงให้ทำศูนย์ข้อมูลพันธุ์กรรมพืช โดยมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถแสดงลักษณะของพืชออกมาเป็นภาพสีได้ เพื่อความสะดวกในการอ้างอิงค้นคว้า
- 2) ทรงให้ดำเนินการเชื่อมข้อมูลกันระหว่างศูนย์ข้อมูลพรรณพฤกษชาติ หอพรรณไม้ กรมป่าไม้กับศูนย์ข้อมูลพันธุ์กรรมพืชสวนจิตรลดา
- 3) ทรงให้ดำเนินการทำฐานข้อมูลพรรณไม้แห้ง โดยการบันทึกตัวอย่างพรรณไม้แห้งบันทึกลงแผ่น photo CD และเมื่อแล้วเสร็จให้ทำสำเนาให้หน่วยงานนั้นๆ
- 4) ทรงให้หาวิธีดำเนินการให้ข้อมูลเกี่ยวกับพันธุ์กรรมพืชของหน่วยงานต่าง ๆ สื่อถึงกันในระบบเดียวกันได้

- 5) อยากจะทำฐานข้อมูลที่นักวิชาการทุกคนจะใช้ในการค้นคว้าได้ด้วยกัน คิดว่าทำฐานข้อมูลในคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้การเรียกชื่อพีชที่ทุกคนจะเข้าถึงได้
- 6) เพื่อเป็นสื่อในระหว่างสถาบันต่างๆ บุคคลต่างๆ ที่ทำการศึกษาให้สามารถใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน เพื่อให้การศึกษาไม่ซ้ำซ้อน สามารถที่จะดำเนินการให้ก้าวหน้าเป็นประโยชน์ทางวิชาการได้
- 7) ฐานข้อมูลทางด้านพีชในหน่วยงานต่างๆ นั้น มีหอพรรณไม้ กรมป่าไม้ มีพีชที่นักวิชาการ นักวิจัย และนักพฤกษศาสตร์รุ่นแรก ๆ ได้เก็บตัวอย่างพรรณพืชแห้งเก็บไว้เป็นเวลาเกือบจะร้อยปีแล้ว ตัวอย่างพรรณไม้เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความสูง จะเป็นประโยชน์ในด้านการศึกษาแต่อย่างของต่างๆ เหล่านี้ย่อมเก่าแก่ไปตามกาลเวลาจะเสียหายอย่างน่าเสียดาย แต่สมัยนี้เรามีเทคโนโลยีที่จะรักษาสิ่งเหล่านี้เพื่อให้ให้นักวิชาการได้ศึกษา ก็ขอให้ช่วยกันทำโครงการถ่ายรูปและถ่ายข้อมูลพรรณไม้ เพื่อเป็นฐานข้อมูล แต่การเก็บฐานข้อมูลไว้แห้งเดียวอาจสูญหายได้ก็มีความคิดกันว่าจะให้หน่วยงานต่างๆ ช่วยกันเก็บ หากที่หนึ่งเกิดเหตุเสียหายไปก็จะได้มีข้อมูลเอาไว้ไม่สูญหายไปจากประเทศไทยหรือจากโลกนี้ไปหมด ฐานข้อมูลนี้เป็นของมีค่าต้องช่วยกันดูแลให้ดี และผู้ที่จะมาใช้ให้ถูกต้องให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยแก่มนุษยชาติต่อไป
- 8) ให้ระมัดระวังในการนำข้อมูลพืชพรรณที่หายากในประเทศไทยลงเว็บไซต์ อาจทำให้ชาวต่างชาตินำไปศึกษาและอ้างว่าเป็นของตนเองได้

การสร้างจิตสำนึก

- 1) พระราชทานแนวทางการสอนและอบรม ให้เด็กมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช ควรใช้วิธีปลูกฝังให้เด็กเห็นความงดงาม ความน่าสนใจของพืชพรรณ และเกิดความปิติที่จะศึกษาและอนุรักษ์ต่อไป การใช้วิธีการสอนการอบรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกกลัวว่าหากไม่อนุรักษ์แล้วจะเกิดผลเสีย เกิดอันตรายแก่ตนเอง จะทำให้เด็กเกิดความเครียดซึ่งจะเป็นผลเสียต่อประเทศในระยะยาว
- 2) พระราชทานแนวทางดำเนินงานเกี่ยวกับงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน โดยควรให้เด็กหัดเขียนตำราจากสิ่งที่เรียนรู้จากสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน และการนำต้นไม้มารูปเพิ่มเติมให้เด็กรู้จักนั้น ต้องไม่มีพืชเสพติด
- 3) ควรนำตัวอย่างดิน หิน แร่ มาแสดงไว้ในห้องพิพิธภัณฑ์พืชด้วยเพราะในจังหวัดตากมีหิน แร่ อยู่มากชนิด
- 4) ทรงให้หาวิธีการที่จะทำให้เด็กสนใจในพืชพรรณต่างๆ และเกิดความสงสัยตั้งคำถามตนเองเกี่ยวกับพืชพรรณที่ตนสนใจนั้น ซึ่งจะนำไปสู่การศึกษาทดลอง ค้นคว้าวิจัยอย่างง่ายๆ ที่โรงเรียนที่ไม่มีห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ดีนัก ก็สามารถดำเนินการได้ หากอาจารย์ในโรงเรียนต่างๆ ทำได้ดังนี้ก็ช่วยให้เด็กเป็นคนฉลาด

5) เรื่องที่จะสอนให้นักเรียนหรือเด็กมีความรู้และมีความรักในทรัพยากรคือ *การรักชาติ รักแผ่นดิน* ทำให้โดยก่อให้เกิดความรักความเข้าใจ โดยนอกจากพืชพรรณแล้วสิ่งที่มีในธรรมชาติ สิ่งที่มาได้ง่ายๆ นั้นก็อาจจะเป็นอุปกรณ์การสอนในวิชาต่างๆ ได้หลายอย่าง วิชาศิลปะก็ให้มา วาดรูปต้นไม้ไม่ต้องหาของอื่นให้เป็นตัวแบบ หรือในเรื่องภาษาไทยการเรียงความก็อาจจะทำให้ เรื่องการเขียนรายงานทำให้หัดเขียนหนังสือหรืออาจแต่งคำประพันธ์ ในเรื่องของวิชาการท้องถิ่น เป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการอยู่แล้วที่จะให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ท้องถิ่น นอกจาก ความรู้ที่เป็นมาตรฐานจากส่วนกลางมาแล้ว แม้แต่ตำราก็มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์ในท้องถิ่น ได้รวบรวมความรู้หรือได้แต่งขึ้นในระยะนี้ เท่าที่เห็นมาก็มีการศึกษาวิชาการทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม อาชีพท้องถิ่นมาบ้าง แต่ในด้านของธรรมชาตินั้นยังมีค่อนข้างน้อย การอนุรักษ์ ทรัพยากรนั้นไม่ใช่เฉพาะให้เด็กนักเรียนปลูกป่าหรือทำให้อนุรักษ์ดินปลูกหญ้าแฝกอย่างเดียว ก็ พยายามให้ออกไปดูข้างโรงเรียนว่าที่นั้นมีอะไรอยู่ และต้นไม้ชนิดไหนชื่ออะไร เป็นอะไร พืชพรรณหลาย อย่างซึ่งก็ยังไม่เป็นที่รู้จักในส่วนกลาง ในท้องถิ่นนั้นก็ยังมีชื่อพื้นเมือง แต่พอเอาเข้าจริงแม้แต่ชื่อ วิทยาศาสตร์ก็ยังไม่มีการสนใจว่าชื่ออะไร ก็นำมาศึกษา

6) ด้านสาระที่จะต้องใช้ในการสอนต้องปรับปรุงให้ใหม่ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ ดังที่ ทอดพระเนตรที่โรงเรียนสตรีภูเก็ต และควรมีงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง

การดำเนินงานเฉพาะพื้นที่

- 1) การดำเนินงาน อพ.สธ.บริเวณเกาะเสม็ดและเกาะช้างเคียง มีดังต่อไปนี้
 - ให้มีรูปแบบการดำเนินการให้เกาะเสม็ดเป็นแหล่งศึกษา
 - ให้ศึกษาตั้งแต่ยอดเขาจนถึงใต้ทะเล (ศึกษาในทุกทรัพยากร)
 - ให้มีการจัดทำป้ายบอกชื่อและประโยชน์ของพันธุ์พืชแต่ละชนิดพร้อมทั้งมี เอกสารหรือแผ่นพับเพื่อเผยแพร่ความรู้
 - ให้มีการรวบรวมพันธุ์ไม้นานาชนิด ทั้งพืชบนดิน และพืชน้ำ โดยเน้นระบบ นิเวศวิทยาแบบภาพรวมทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงสัตว์ต่าง ๆ ด้วย นอกจากนี้ได้รวม เอาเกาะเล็ก ๆ รอบเกาะเสม็ดเข้าในโครงการฯ ในลักษณะผสมผสาน เนื่องจากอยู่ใกล้กันและมีความคล้ายคลึงกันในหลาย ๆ ด้านให้ทำการสำรวจทั้ง ด้านภูมิศาสตร์ ธรณีวิทยา อุคณิยวิทยา แร่ธาตุ ฯลฯ ไปพร้อม ๆ กัน
 - ควรพิจารณาหาแหล่งน้ำจัดให้เพียงพอ
 - อาคารสิ่งก่อสร้างควรทำในลักษณะชั่วคราวและเรียบง่าย
 - ควรจัดกลุ่มอาจารย์ นิสิตนักศึกษา เยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนด้อยโอกาสเข้ามา ศึกษาธรรมชาติ
- 2) การก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาเกาะและทะเลไทย ให้กองทัพเรือใช้ บงบประมาณปกติ โดยเมื่อเสร็จแล้วให้กองทัพเรือดูแลรับผิดชอบจัดการโดยทาง อพ.สธ. เป็น แกนกลางและเป็นฝ่ายวิชาการประสาน และให้มีการศึกษาต่อเนื่องสำหรับด้านการจัดแสดงผล

งานวิชาการ ควรคำนึงถึงการซ่อมบำรุงและอุปกรณ์การแสดงผลไม่ซับซ้อน ในด้านการจัดการควร เน้นให้คนมาชมที่พิพิธภัณฑ์ และพิพิธภัณฑ์นี้ควรมีรายได้

การบริหารจัดการและอื่น ๆ

1) งานที่หน่วยราชการต่าง ๆ ได้ทำมาแล้วเป็นจำนวนมากและมีการตั้งหน่วยขึ้นมาใหม่ ถ้ามีการได้มาประชุมพร้อมกันจะได้ตกลงกันว่าใครทำอะไร จะได้ไม่ซ้ำซ้อนกัน และในส่วนที่เหลือถ้าซ้ำกันก็อาจตกลงกันได้ว่างานนี้ใครจะทำ ซึ่งงานในส่วนที่สำนักพระราชวังเคยทำอยู่ หากมีหน่วยงานอื่นที่รับผิดชอบโดยตรงรับไปทำแล้ว ทาง อพ.สธ. –สำนักพระราชวัง มอบส่วนนี้และปรับมาทำงานด้านการประสานงานหรือประสานความร่วมมือ และพิจารณาดูว่าจะทำงานได้โดยประหยัดงบประมาณได้อย่างไร บางส่วนที่อาจจะยังไม่จำเป็นในขั้นนี้หรือว่าทำได้ไม่ต้องเน้นความหรูหรา หรือความสวยงามมากนัก เอาเฉพาะที่ใช้จริง ๆ และก็ประหยัดไปได้เป็นบางส่วนก็จะดี

2) งานที่จะศึกษาพืชหลายชนิดเป็นเรื่องทำได้ยากและทำได้ช้า คน ๆ เดียวหรือสถาบัน ๆ เดียวจะครอบคลุมไม่ได้ทั้งหมด ถ้ามีหลาย ๆ หน่วยงานช่วยกันก็อาจจะได้งานมาก ปัจจุบันประเทศค่อนข้างจะเฟื่องฟูเพราะฉะนั้นงานอะไรถึงแม้จะเป็นงานที่ดี ถ้าตกลงกันได้แล้วก็จะเป็นการประหยัดพลังคนหรืองบประมาณ

อพ.สธ. มีจุดประสงค์สำคัญที่จะให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้ทำงานมา ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน รวบรวมข้อมูลเพื่อทำให้วิชาการด้านนี้ก้าวหน้าไปและเป็นการประหยัดเพราะแทนที่ต่างคนต่างทำ งานไหนที่มีผู้ทำแล้วจะได้ร่วมกันทำโดยไม่ซ้ำซ้อนกัน

3) งานปัจจุบันเรื่องการรักษามาตรฐานเป็นเรื่องสำคัญเพราะงานอาจจะไม่จำกัดอยู่แต่ภายในประเทศ อาจจะต้องมีการติดต่อไปถึงประเทศอื่นด้วย เป็นการสร้างความเจริญให้แก่ประเทศเพราะฉะนั้นจะต้องทำงานในลักษณะที่คนอื่นยอมรับได้

4) โครงการฯ แบบนี้ไม่ใช่จะทำสำเร็จในเวลาสั้น ๆ ต้องมีโครงการระยะที่หนึ่ง ระยะที่สอง และระยะต่อ ๆ ไป ต่อไปก็ต้องศึกษาเรื่องสิ่งมีชีวิตและสิ่งธรรมชาติต่าง ๆ ของพวกนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เมื่อสนใจแล้วก็อยากปกป้องรักษาไม่ทำลายให้สูญสิ้นไปก็เป็นการช่วยอนุรักษ์เป็นอย่างดี

ศูนย์แม่ข่ายประสานงาน อพ.สธ. และศูนย์ประสานงาน อพ.สธ.

1) มีพระราชโองบายที่ให้มีศูนย์แม่ข่ายประสานงาน อพ.สธ. 5 แห่ง ได้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จพ.) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มช.) มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มข.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (มทส.) และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักพระราชวังที่ให้ อพ.สธ. เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานโดยตรงและผ่านทางศูนย์แม่ข่ายประสานงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดูแลเครือข่ายของ อพ.สธ. (สมาชิกสวน

พฤษภาคม ศ. ๒๕๖๓) ที่ครอบคลุมอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม กำกับดูแลมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นพี่เลี้ยงให้กับโรงเรียนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และศึกษาวิจัยต่อยอดเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

2) อพ.สธ. สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ (หน่วยงานร่วมสนองพระราชดำริกลุ่ม G5 กลุ่ม มหาวิทยาลัย และกลุ่ม G6 กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล) เป็นศูนย์ประสานงาน อพ.สธ. ทั่วประเทศ และประสานกับศูนย์แม่ข่ายประสานงาน อพ.สธ. ในการดำเนินงานสนองพระราชดำริ อพ.สธ. เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของ อพ.สธ. ที่ไปดำเนินงานร่วมกับเครือข่าย อพ.สธ. ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

3) ศูนย์แม่ข่ายประสานงาน อพ.สธ. และศูนย์ประสานงาน อพ.สธ. ดำเนินงานอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ คณะกรรมการ ดำเนินงาน อพ.สธ. - มหาวิทยาลัย ที่มีอธิการบดีเป็นประธาน

4) ศูนย์แม่ข่ายประสานงาน อพ.สธ. และศูนย์ประสานงาน อพ.สธ. ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ถือเป็นดำเนินงานตามกรอบการสร้างความจิตสำนึก ในกิจกรรมที่ 8 กิจกรรมพิเศษ สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากร ตามแผนแม่บท อพ.สธ. โดยมีโครงสร้างการทำงานของ ศูนย์ฯ และมีบุคลากร ดำเนินงานอย่างชัดเจนในมหาวิทยาลัย

3. พระราชปรารภ

3.1 ในวิชาเรียนของนักเรียนชั้นอนุบาลถึงชั้นประถม-มัธยม ครูอาจารย์มักจะสอนให้นักเรียนศึกษาถึงโลกของเราเรื่องธรรมชาติ การศึกษาของใกล้ตัวได้แก่ พืชพรรณที่มีอยู่ในธรรมชาติเป็นสิ่งที่ง่ายไม่เสียค่าใช้จ่ายสูงและมีประโยชน์เพิ่มประสบการณ์แก่นักเรียนในด้านต่าง ๆ ได้ งานที่คนในระดับผู้ใหญ่ได้ศึกษาในพืชพรรณต่าง ๆ นั้น เด็กเล็ก ๆ ก็น่าจะได้ประโยชน์ด้วยโรงเรียนบางแห่งตั้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารแต่มีพืชพรรณต่าง ๆ ขึ้นอยู่ ที่คนอื่น ๆ นอกพื้นที่จะเข้าไปศึกษาได้ยาก ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองอาจจะมีความรู้มากกว่าคนอื่น ๆ นักเรียนอาจจะเรียนจากผู้ปกครอง เป็นเรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่นว่าพืชชนิดนี้คืออะไร แล้วก็ได้ศึกษาเปรียบเทียบกับวิทยาการสมัยใหม่ที่ครูอาจารย์สั่งสอนหรือมีปรากฏในหนังสือ คนที่ศึกษาเรื่องพืชนั้นได้รับความสุขสบายใจมีความคิดในด้านสุนทรีย์ด้านศิลปะในแง่ต่าง ๆ อาจจะศึกษาหรือใช้เป็นอุปกรณ์การศึกษาในหมวดวิชาต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยในการนำมาปฏิบัติแต่ละโรงเรียนจะมีความคิดเห็นโดยการมาเสนอผลงานหรือนำผลงานมาบันทึกในสื่อต่าง ๆ ที่จะสามารถนำมาแลกเปลี่ยนกันได้

3.2 อพ.สธ. ส่งเสริมให้สถาบันต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ในการศึกษาพืชพรรณต่าง ๆ และบุคคลที่สนใจได้มีโอกาสปฏิบัติงานที่ศึกษาพืชพรรณต่าง ๆ ที่มีอยู่จำนวนมากในประเทศไทย ได้ศึกษาวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้รวบรวมเป็นหลักฐานไว้ และเพื่อเป็นสื่อระหว่างสถาบันและบุคคลต่าง ๆ ที่ทำการศึกษาให้สามารถร่วมใช้ฐานข้อมูลเดียวกันเพื่อให้การศึกษาไม่ซ้ำซ้อน สามารถที่จะดำเนินการให้ก้าวหน้าเป็นประโยชน์ทางวิชาการได้ ส่วนงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนเป็น

งานสืบเนื่อง ในเรื่องของที่ดินอาจจะต้องมีการกำหนดแน่นอนว่าที่ดินนั้นอยู่ในสภาพไหน สภาพการถือครองในลักษณะไหน ศึกษาในเรื่องของกฎหมายให้ถูกต้องว่าใครมีสิทธิหรือหน้าที่ทำอะไรบ้าง ใครทำอะไรได้ ใครทำอะไรไม่ได้ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องศึกษา

3.3 อพ.สธ.เริ่มต้นขึ้นราวปี พ.ศ. 2535 เพื่อเป็นการส่งเสริมให้สถาบันต่าง ๆ ที่มีหน้าที่ในการศึกษาพืชพรรณต่าง ๆ และบุคคลที่สนใจได้มีโอกาสปฏิบัติงานที่ศึกษาพืชพรรณต่าง ๆ ที่มีอยู่จำนวนมากในประเทศไทย ได้ศึกษาวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้รวบรวมเป็นหลักฐานไว้เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

3.4 การอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชนี้ได้ดำเนินการมาเป็นเวลาหลายปี เริ่มตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงให้นำพรรณไม้จากภูมิภาคต่าง ๆ ที่หายากมาปลูกไว้ในสวนจิตรลดา เพื่อคนรุ่นหลังจะได้เห็นได้ศึกษาต่อไป และก็มีงานด้านวิชาการต่าง ๆ ที่จริงแล้วในประเทศไทยมีหน่วยงานหลายหน่วยงานที่สนใจในเรื่องของการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช เพื่อการศึกษาพืชพรรณต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศ

สามารถอ่านประมวลพระราชดำริ พระราชกระแส พระราชวินิจฉัย พระราโชวาทที่เกี่ยวข้องกับงาน อพ.สธ. เพิ่มเติมได้ในภาคผนวก